

[Peter Larsen.]

belaste statens udgifter med, ligger væsentligt over det, der var udgangspunktet i 1960. Derfor finder jeg, at det er også et af de spørgsmål, som vi må tage op til behandling i udvalget, om det er rimeligt at opretholde dette fordelingsgrundlag, eller om det bør ændres i retning af, at de forsikrede eller parterne betaler en større del af den merudgift, dette lovforslag vil medføre.

Må jeg dernæst pege på et andet forhold. Det ærede medlem hr. Niels Mørk strejfede det, og jeg vil gerne gå lidt videre. Det er stadig et stort problem med den forskelsbehandling, der på visse områder gør sig gældende ikke alene i forholdet mellem de frivillige dagpenge og dagpenge efter lovens afsnit II, men navnlig vedrørende de hjemmевærende husmødre og deres muligheder for at tegne et større dagpengebeløb. Jeg gjorde allerede under behandlingen i 1960 opmærksom på problemet og har gjort det siden. Jeg tror, man må erkende — som også det ærede medlem gjorde i sin tale — at det var en fejl, at man ikke fik med ind i loven på det tidspunkt, at disse husmødre fik mindst samme status som ikke-forsørgere over 18 år. De fik kun halvt så gode vilkår og med hensyn til barselsdagpengene en endnu ringere stilling. De nye satser vil medføre en yderligere forskel mellem disse grupper.

Hvis man f. eks. tager barselsdagpengene, vil man se, at lovforslaget åbner mulighed for, at de hjemmевærende husmødre i tilfælde af fødsel maksimalt kan få 156 kr. i barselsdagpenge mod tidligere 120 kr., altså en stigning på 36 kr., hvorimod andre kan få et beløb på næsten 2.200 kr., en stigning på lidt over 500 kr. Jeg synes, at dette er urimeligt. Jeg synes, at det for de mennesker, som loven afskærer fra at sikre sig i den udstrækning, de gerne ville, må være en deklassering, som man ikke kan være bekendt. De hjemmегående husmødre sparer på mange områder samfundet for store beløb, og det er, som om man har glemt denne gruppe i den socialpolitik, man har ført i de senere år. Jeg kunne nævne mange eksempler derpå, men det skal jeg lade ligge ved denne lejlighed.

Jeg er bekendt med den begrundelse, som flertallet har fremført i denne sag, en begrundelse, som også er at finde i den

kommissionsbetænkning, der danner grundlag for hele sygeforsikringsloven, nemlig de manglende kontrolmuligheder. Jeg finder imidlertid ikke, og venstre finder ikke, at dette alene kan være grundlag for at skubbe problemet ud. Vi er inde i en meget skæv udvikling, som vi må prøve på at ændre. Skal der være mening med de mange pæne ord om hjemmenes betydning, så må man også i socialpolitikken give det den understregning, der ligger i, at i den udstrækning, man selv ønsker at forsikre sig, så er muligheden også til stede.

Jeg har ikke her taget stilling til, om det skal være helt ensartede ydelser, slet ikke, men jeg vil gerne have lov at pege på, at der er en række forhold her, som har antaget en karakter, vi ikke mener at kunne være bekendt at opretholde. Derfor vil vi gerne — ikke mindst under hensyn til den tale, det ærede medlem hr. Niels Mørk holdt — benytte lejligheden til i det kommende udvalg at prøve, om vi kan få rettet en del af disse forhold. Det er selvfølgelig det letteste at henvise dette til den store socialkommission — man kunne måske i denne forbindelse også pege på den nu nedsatte kvindekommision — men jeg synes alligevel, at vi ved denne lejlighed skal forsøge at få rettet nogle af de forhold, som man utvivlsomt fra alle sider er interesseret i at få rettet. Venstre lægger afgørende vægt på, at vi på det socialpolitiske område i alle dets afskygninger undgår forskelsbehandling, og derfor er vi stærkt interesserede netop i dette spørgsmål.

Vi er enige i, at de højere satser er rimelige, og vi kan også give tilslutning til den dispensationsmulighed, som lovforslaget indeholder, således at man i særlige tilfælde kan fratagde kravet om medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse. Jeg tror, det betyder en smidiggørelse af reglerne, som på mange måder kan være tiltrængt, og derfor skal jeg henstille, at man i udvalget nøje overvejer de synspunkter, jeg har gjort mig til talsmand for.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe har den opfattelse, at de forskellige sociale sikringsordninger, som vi har gennemført, også gerne skulle være dækkende. Uanset om de hviler på samfundets indsats eller på forskellige sam-